

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie obejmuje ogółem cztery zarzuty. Sąd dokonał błędnej oceny sprawy pod względem prawnym i błędnie zastosował prawo materialne w szczególności w odniesieniu do odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę i jej obowiązku przetworzenia danych osobowych w ramach kontroli krzyżowej. Sąd także błędnie ustalił brak związku przyczynowego między zachowaniem strony pozwanej a zdarzeniem wywołującym szkodę oraz uzasadnił zaskarżony wyrok w sposób niewystarczający.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 maja 2022 r. w sprawie T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE/Komisja, wniesione w dniu 4 lipca 2022 r. przez Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE

(Sprawa C-445/22 P)

(2022/C 340/30)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis, I. Dryllerakis i E. Rantos)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 4 maja 2022 r. w sprawie T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (ECLI:EU: T:2022:268);
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów niniejszego postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi następujący zarzut:

Zarzut odwołania: Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do oceny, zgodnie z którą Środek 2 (gwarancja państwowa 2008) przysporzyła korzyści wnoszącemu odwołanie.

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd dopuścił się szeregu naruszeń prawa, ze względu na to, że stwierdził, iż Środek 2 (gwarancja państwowa 2008) przysporzył korzyści wnoszącemu odwołanie w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Wnoszący odwołanie podnosi w szczególności, że ocena dokonana przez Sąd wynika, po pierwsze, z błędnej wykładni pkt 3.2 lit. d) komunikatu Komisji w sprawie gwarancji i, po drugie, z nieprawidłowego rozkładu ciężaru dowodu między Komisję a zainteresowane państwo członkowskie, wbrew orzecznictwu Trybunału.

Ponadto wnioski sformułowane w zaskarżonym wyroku opierają się na elementach całkowicie niewystarczających i w każdym razie niepoprzedzających chwili przyznania Środka 2, wbrew treści wyroku Trybunału z dnia 26 marca 2020 r. w sprawie C-244/18 P, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE/Komisja Europejska.

Na koniec wnoszący odwołanie podnosi, że takie wnioski opierają się jedynie na negatywnym domniemaniu, opartym na braku informacji umożliwiających dojście do przeciwnego wniosku, bez istnienia innych elementów mogących wykazać w sposób pozytywny odniesienie takiej korzyści.
